

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a členov senátu JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Alžbety Dariny Michalkovej a JUDr. Petra Blaha v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ] predsedovi senátu Krajského súdu [REDAKOVANÉ] o odvolaní ministra spravodlivosti proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu zo dňa 27. októbra 2003, sp. zn. 1 Ds 3/03 na verejnom zasadnutí konanom 14. júna 2004, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový disciplinárny senát rozhodnutím z 27. októbra 2003, sp. zn. 1 Ds 3/03, oslobodil JUDr. [REDAKOVANÉ] spod návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania zo dňa 2. júna 2003 pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého sa mal dopustiť tak, že požiadal podpredsedu Krajského súdu [REDAKOVANÉ] pre trestný úsek o určenie opatrenia na vzájomné zastupovanie na pojednávaniach v dňoch 17. a 18. júla 2002 s návrhom, aby v senáte 5 Co, ktorému predsedá, zastupovala členku Mgr. [REDAKOVANÉ] ktorá mala dňa 18. júla 2002 čerpať dovolenku, [REDAKOVANÉ] sudkyňa trestného úseku, pričom takýto spôsob zloženia senátu je v rozpore s Rozvrhom práce na rok 2002 pre občianskoprávny úsek Krajského súdu [REDAKOVANÉ] v dôsledku čoho dňa 18. júla 2002 vo veciach vedených na Krajskom súde v Žiline pod č. k. 5 Co 1390/02, 5 Co 1441/02, 5 Co 1440/02, 5 Co 769/01 konal a rozhodoval nesprávne zložený senát.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky a navrhol, aby odvolací disciplinárny senát rozhodnutie disciplinárneho senátu z 27. októbra, sp. zn. 1 Ds 3/03, zrušil a rozhodol v zmysle

predloženého návrhu na začatie disciplinárneho konania, z dôvodu, že prvostupňový disciplinárny senát nerozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu a rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vo svojom odvolaní minister opätovne poukázal na to, že vzájomné zastupovanie na pojednávaniach 17. a 18. júla 2002 tak, že v senáte 5 Co bude členku senátu Mgr. [REDAKOVANÉ] ktorá mala 18. júla 2002 čerpať dovolenku, zastupovať [REDAKOVANÉ] sudkyňa trestného úseku, je v rozpore s Rozvrhom práce Krajského súdu v Žiline platného pre rok 2002. Následkom vzájomného zastupovania v rozpore s rozvrhom práce Krajského súdu v Žiline na rok 2002 konal a rozhodoval 18. júla 2002 vo veciach vedených na Krajskom súde v Žiline č. k. 5 Co 1441/02, 5 Co 1440/02 a 5 Co 769/01 nesprávne zložený senát.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky ďalej namietal konštatovanie disciplinárneho senátu, že priorita bodov 4 a 5 poznámok v časti Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline platného pre rok 2002 pre občianskoprávny úsek, upravujúcej zastupovanie sudcov občianskoprávneho a obchodného úseku, nie je určená. Argumentoval tým, že je prinajmenšom logické, najprv postupovať podľa bodu, ktorý je označený nižším poradovým číslom, naviac, keď je v bode 5 poznámok uvedené, že opatrenie podľa tohto bodu „vykoná v prípade potreby operatívne“. Z uvedeného vyplýva, že podľa tohto bodu sa má postupovať len v prípade, ak nie je možný postup podľa bodu 4 a zároveň v prípadoch, ktoré vyžadujú operatívne konanie. Podľa ministra spravodlivosti situácia, keď JUDr. [REDAKOVANÉ] požiadal o vydanie opatrenia 9. júla 2002 na zastupovanie v deň 18. júla 2002, čo predstavuje rozdiel 9 dní, nevyžadovala „operatívne“ opatrenie.

Zároveň minister spravodlivosti poukázal na to, že osobou oprávnenou vydať takéto opatrenie bol podpredseda súdu pre občianskoprávny úsek alebo predseda súdu, ktorým bol v obidvoch prípadoch JUDr. [REDAKOVANÉ] a nie podpredseda pre trestný úsek, keďže v deň 9. júla 2002 bol predseda súdu prítomný. Neprichádzalo teda do úvahy ani jeho zastupovanie podpredsedom súdu pre trestný úsek. Otázkou prítomnosti predsedu súdu a následnou nemožnosťou vydať opatrenie podpredsedom, sa však prvostupňový disciplinárny senát vôbec nezaoberal, ale sa uspokojil iba s tvrdením podpredsedu [REDAKOVANÉ] že tak konal aj v iných prípadoch.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky poukázal tiež na vyjadrenie predsedu súdu JUDr. [REDAKOVANÉ] zo 7. mája 2003 priložené k návrhu na začatie disciplinárneho konania, z ktorého vyplýva, že postup JUDr. [REDAKOVANÉ] považuje považuje jednoznačne za postup v rozpore s Rozvrhom práce. Minister

spravodlivosti Slovenskej republiky zároveň navrhol vypočúť JUDr. [REDAKOVANÉ] v odvolacom disciplinárnom konaní.

Podľa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o určenie opatrenia na vzájomné zastupovanie senátov adresované priamo podpredsedovi súdu JUDr. [REDAKOVANÉ] uvedením konkrétneho sudcu, ktorý má byť na zastupovanie určený, zakladá oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal, aby odvolací disciplinárny senát rozhodnutie disciplinárneho senátu č. k. 1 Ds 3/03 z 27. októbra 2003 zrušil a rozhodol v zmysle predloženého návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu nevychádza zo skutkového zistenia a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

JUDr. [REDAKOVANÉ] sa k odvolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky vyjadril. Žiadal odvolanie ako účelové a bezpredmetné zamietnuť. Rozhodnutie disciplinárneho senátu č. k. 1 Ds 3/03 z 27. októbra 2003 považuje za vecne správne a náležite odôvodnené. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu škody za nevyplatený 13. plat v roku 2003 voči Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky v sume 35 979 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 10. decembra 2003 do zaplatenia. Náhradu trov nežiadal. Opätovne poukázal na to, že disciplinárny súd nie je oprávnený skúmať správnosť a zákonnosť postupu konania súdu (senátu) v konkrétnej veci. Toto podľa zákona náleží dovolaciemu súdu. V ostatnom zotrval na stanovisku uvedenom v písomnom vyjadrení k návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania zo 14. júla 2003.

Odvolací disciplinárny senát v zmysle ust. § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a prísediacich preskúmal na základe podaného odvolania napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu, ako i konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, a zistil, že odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky nie je dôvodné.

Odvolací disciplinárny senát si v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne zistenia prvostupňového disciplinárneho senátu. Skonštatoval, že prvostupňový disciplinárny senát rozhodnutie dostatočne a správne odôvodnil. Odvolací disciplinárny senát na tieto dôvody poukazuje.

Jednou zo zásad trestného konania, a teda aj konania disciplinárneho, je zásada stíhania len zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Uvedená zásada je realizáciou čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Dodržiavanie tejto zásady je zárukou, že nikto nebude bezdôvodne stíhaný, že do občianskych práv a slobôd sa nebude zasahovať nad nevyhnutnú mieru a že pri trestnom i disciplinárnom konaní sa bude dôsledne dodržiavať zákon.

Zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie je zakotvená v ust. § 116 Zákona o sudcoch a prísediacich. V zmysle citovaného ustanovenia disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov. Za disciplinárne previnenie sa považuje nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Podľa § 116 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich je závažným disciplinárnym previnením vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranné a nezaujato. Konanie uvedené v § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Samotné podanie žiadosti, aj keby jej obsah bol v rozpore s Rozvrhom práce Krajsého súdu v Žiline platným pre rok 2002, nemožno považovať za skutok kvalifikovateľný ako disciplinárne previnenie sudcu, resp. závažné disciplinárne previnenie sudcu, podľa ust. § 116 ods. 1 a 2 Zákona o sudcoch a prísediacich. Podanie žiadosti o vzájomné zastupovanie sudcov JUDr. [REDAKOVANÉ] teda nemôže zakladať disciplinárnu zodpovednosť sudcu.

Predseda senátu je povinný zabezpečiť, aby vec bola prejednaná bez prieťahov v čo najkratšom čase. Na ten účel je tiež povinný zabezpečiť, aby v deň pojednávania bol senát kompletný. Pokiaľ sa niektorý z členov senátu nemôže pojednávania zúčastniť, je nutné zabezpečiť náhradníka v dostatočnom predstihu tak, aby sa stihol s vecou oboznámiť a rozhodovať tak v súlade so zákonom, na základe poznania obsahu spisu a vlastného právneho presvedčenia.

Podľa § 15a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku môže účastník konania uplatniť námietku zaujatosti najneskôr na prvom pojednávaní, na ktorom sa zúčastnil sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní od kedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na pojednávaní konanom dňa 18. júla 2002 ani jeden z účastníkov nenamietal zloženie senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dňa 1. decembra 2003 v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 158/02 vo veci žalobkyne [redacted], spol. s r. o., so sídlom v [redacted] proti žalovanej [redacted] a. s., so sídlom [redacted] dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že ani jeden z uplatnených dovolacích dôvodov – nesprávne označenie žalovanej a nesprávne obsadený senát neodôvodnili prijatie dovolania ako prípustného a jeho ďalšie prejednanie.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vo veci samej bolo vydané v súlade so zákonom, vychádzalo z náležite zisteného skutkového stavu a správnych právnych záverov. V dôsledku toho odvolací disciplinárny senát odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

Odvolací disciplinárny senát nie je oprávnený rozhodovať o náhrade škody vzniknutej sudcovi, voči ktorému bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol zamietnutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. júna 2004

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: *[Signature]*

